

63. De beslaglagte film

Var det i orden at beslaglægge mine film og forhindre mig i at sende dem retur? En vurdering af håndteringen af beslaglæggelsen fordrer kun et minimum af jura, så også læsere uden særlige kundskaber vil forstå, at dommerne reelt er ophørt med at håndhæve loven. I stedet har de reduceret sig selv til den moderne mafias villige håndlangere.

En klassisk FDV-kovending

Hvordan kan det gå til, at 2.230 DVD-udgivelser bestående af film, tv-serier og et antal varianter af samlinger til en samlet udsalgspris på 475.273 kr. inkl. moms efter fire års beslaglæggelse lige pludselig aldrig har været beslaglagt?

En del af forklaringen er en retsassessors uvilje mod at lade offentligheden få kendskab til det, der foregår på hendes retsmøder, en uvilje mod selv at skrive ned om forløbet og en svigtende hukommelse på det afgørende tidspunkt.

En anden forklaring er formentlig, at beslaglæggelsen burde være afvist helt fra begyndelsen. Retsplejelovens § 653 b giver fogedretten lov til at beslaglægge genstande "i det omfang det må anses for nødvendigt med henblik på sikring af bevis." Ifølge justitsministerens bemærkninger hertil skal det haves for øje, at det ikke må forvolde rekvisitus unødigt skade, ligesom der ikke må lægges hindringer i vejen for lovlig anvendelse (side 786).

Efter fogedforretningen prøvede jeg forgæves at få oplyst et formål med at lade filmene opbevare i Laserdiskens kælder. Dels havde Lars Segato fået udleveret en lagerliste, dels havde IT-konsulenten taget kopier af mine edb-filer, og dels er der ikke megen sikring i at lade den formodede forbryder selv opbevare beviset.

Der var intet ulovligt ved filmene, der kunne forhindre en returnering til USA. Det var højst spredning i Danmark, der kunne anfægtes (side 642 og 791).

Peter Schönning's brev til byretten nedenfor er en klassisk kovending og en lige så klassisk afledningsmanøvre. Alle dommerne havde ignoreret beslaglæggelsen og mine anmodninger om frigivelse, indtil jeg i 2009 mødte frem med pressen og for rullende kameraer fik en overrasket retspræsident til at love, at nu ville der ske noget i sagen (side 835). Han kontaktede FDV og fik følgende svar:

Sagsøger har gennem hele sagen været af den opfattelse, at det er uden betydning for sagsøger, hvordan der forholdes med filmene, så længe de ikke distribueres i strid med det nedlagte fogedforbud. Det er således uden betydning for sagsøger, hvor filmene opbevares. Selve eksemplarerne (dvs. de enkelte dvd-film) er ikke i sig selv ulovlige, hvilket er begrundelsen for, at sagsøger ikke har nedlagt påstand om inddrivelse m.v. efter ophavsretslovens § 84.

Den hemmelige beslaglæggelse

Jeg behandler beslaglæggelsen separat, fordi manipulationerne i den forbindelse kan forstås uden juridiske forhåndskundskaber. Dommene er afsagt, så jeg beder heller ikke Folketingets medlemmer om at blande sig i dommernes arbejde, men jeg beder dem vurdere, om dommernes adfærd er et demokrati værdigt.

Som udgangspunkt blev det selvfølgelig et handicap for mig, at Dorete Bager bortviste Lars Borberg og Grethe Dahl og heller ikke ville vente på min advokat, for hvem kan så støtte min forklaring? Der findes heldigvis anden dokumentation. Lad mig afsløre med det samme, at jeg hverken fik lov til at returnere filmene eller fik tildelt erstatning. Formålet med kapitel 63 er at begrunde min opfattelse af, at de danske dommere over en bred kam hellere vil hjælpe den danske mafia med at chikanere lovlige konkurrenter end at håndhæve loven.

De to retsinstanter behandlede påstanden om erstatning på følgende grundlag:

1. FDV's første rekvisition, 11. oktober 2005 (side 903)
2. Dorete Bagers vidneforklaring (side 904)
3. Min partsforklaring (svarende til kapitel 56).
4. Journalist Lars Borbergs vidneerklæring (side 905)
5. Advokat Per Christensens vidneerklæring (side 790)
6. Advokat Per Christensens e-mail, 2. december 2005 (side 779)
7. Dorete Bagers kendelse, 7. december 2005 (side 779)
8. Kronik i Nordjyske Stiftstidende: *Et retssamfund?* 11. december 2005
9. FDV's justifikationsstævning, 13. december 2005 (side 905)
10. Laserdiskens første anmodning til VL, 23. december 2005 (side 905)
11. Laserdiskens anden anmodning til VL, 23. december 2005 (side 821)
12. FDV's svarskrift til VL, 24. januar 2006 (side 906)
13. Laserdiskens tredje anmodning til VL, 28. januar 2006
14. FDV's duplik til VL, 9. marts 2006
15. Laserdiskens fjerde anmodning til VL, 10. marts 2006
16. Laserdiskens rykker for svar, 3. april 2006
17. Laserdiskens anmodning til Dorete Bager, 1. oktober 2006 (side 812)
18. FDV's brev til fogedretten, 5. oktober 2006
19. FDV's anden rekvisition, 5. oktober 2006 (side 813)
20. Laserdiskens klage til retspræsidenten, 18. april 2007 (side 830)
21. FDV's betingelse for at frigive varelageret, 27. november 2007
22. Laserdiskens anmodning til Dorete Bager, 29. november 2007 (side 832)
23. Dorete Bagers henvendelse til FDV, 2. december 2007 (side 832)
24. FDV v/Lars Segato til Dorete Bager, 11. december 2007 (side 832)
25. FDV v/Peter Schønning til byretten, 25. august 2009 (side 901)
26. FDV's påstandsdocument v/Peter Schønning, 11. april 2013 (side 907)
27. Illustration af beslaglæggelsen (for byretten), 15. maj 2013 (side 865)
28. Illustration af beslaglæggelsen (for landsretten), 16. november 2016

Påstand 3

I forbindelse med forbuddets nedlæggelse skal jeg endvidere anmode fogedretten om, at der i henhold til retsplejelovens § 645 og § 653 b foretages inddragelse af samtlige i rekvisiti besiddelse værende eksemplarer af filmværker, hvortil rekvisitens medlemmer har de ophavsretlige enerettigheder, og som er importeret i strid med disse enerettigheder.

I forbindelse med bevissikringens gennemførelse anmodes der om, at der foretages beslaglæggelse af samtlige eksemplarer af ulovligt importerede dvd-film, som rekvisitus måtte have rådighed over, jf. retsplejelovens § 645, stk. 2, samt § 653 b, stk. 1.

Det understreges, at rekvisitus ikke kan lide tab som følge af beslaglæggelsen, idet rekvisitus har importeret disse med henblik på salg, og rekvisitus er derfor afskåret fra lovligt at disponere over de ulovligt importerede filmværker, hvorfor disse er uden økonomisk værdi for rekvisitus.

FDV's forbuds- og bevissikringsrekvisition, 11. oktober 2005

Klassisk Johan Schlüter-manipulation

FDV's forbuds- og bevissikringsrekvisition, hvor advokat Niels Bo Jørgensen via påstand 3 rekvirerede beslaglæggelse af mine film, har ikke meget til fælles med Peter Schønnings afvisende forklaring til Retten i Aalborg fire år senere.

Peter Schønnings henvisning til ophavsretslovens § 84 minder lidt om FDV's angreb på Erik Viuff Christiansen, hvor Johan Schlüter pegede på den paragraf, der lige præcis ikke var relevant. Johan Schlüter havde jo ret i, at filmværker ikke var omfattet af ophavsretslovens § 23, men det var netop ikke relevant.

Og Peter Schønning havde ret i, at der ikke skete *inddrivelse* efter *ophavsretslovens § 84*. Nej, for FDV havde bedt om *beslaglæggelse* (nævnt to gange) eller *inddragelse* (nævnt én gang), og det var begrundet i *retsplejeloven*.

Ifølge rekvisitionen kunne fogedretten uden betænkeligheder foretage den ønskede beslaglæggelse, fordi de omtalte film var *ulovligt importeret* (nævnt to gange), hvorfor jeg af den årsag allerede havde mistet retten til at disponere over dem. Ifølge FDV på det tidspunkt var filmene ulovlige og dermed værdiløse for mig.

Også det står i skærende kontrast til Peter Schønnings forklaring om, at filmene ikke i sig selv var ulovlige.

§ 645. Fogedretten yder efter anmodning rekvisitens bistand til forbudets opretholdelse, herunder ved at hindre, at et forbud overtrædes, og ved at tilintetgøre, hvad der er foretaget i strid med forbudet.

Stk. 2. Fogedretten kan beslaglægge rørligt gods, såfremt det anvendes eller har været anvendt ved overtrædelse af forbudet, eller såfremt der er bestemte grunde til at antage, at det vil blive anvendt til sådant formål.

Stk. 3. Det beslaglagte opbevares på rekvisitens bekostning af fogedretten eller af den, fogedretten bemyndiger hertil.

Retsplejelovens § 645

Dorete Bagers vidneforklaring

Da Dorete Bager afgav forklaring i retten, havde hun glemt både debatten om mit ønske om at returnere filmene til leverandøren og problemet med at gennemføre den rekvirerede beslaglæggelse. Selvom hun selv havde omtalt beslaglæggelsen i sit brev til FDV (side 832), afviste hun mærkeligt nok, at filmene var beslaglagt. Det fremgår dog af dommen, at vi stod over for følgende valg: enten skulle mine film "oplagres" uden for Laserdiskens bygning, eller der skulle findes en løsning, så de kunne opbevares hos Laserdisken.

Hvordan var jeg mon havnet i en situation, hvor jeg kunne vælge mellem pest eller kolera? Jeg ville *returnere* filmene! Jeg havde ingen interesse i nogen af de to muligheder. Er det ikke nærliggende at forbinde det opståede valg med FDV's påstand om beslaglæggelse? Dorete Bager forklarede videre, at hun opfattede den indgåede aftale som en løsning på den identiske beslaglæggelse, FDV rekvirerede i den anden rekvisition. Her afspejlede aftalen kravet om beslaglæggelse!

Jeg syntes, hun var ynkelig. Jeg vidste godt, hun ikke var min ven, men jeg var overrasket over, at hun ville lyve, herunder få hukommelsestab. Da hun talte med Per Christensen kort efter fogedforretningen, kunne hun godt se problemet i, at det kun er i Danmark, at filmene ikke må spredes. De to drøftede både returnering til forhandleren, salg til Movie World og salg til Laserdiskens kunder i Grønland (side 779). Han forventede, at hun ville komme med en mere klar tilkendegivelse om beslaglæggelsens rækkevidde i kendelsen, men hun ignorerede dilemmaet og nøjedes med at gengive aftalen uden at nævne baggrunden for den.

Giver det mening, at jeg selv valgte ikke at returnere film, jeg ikke måtte sælge? Lars Segato var klar nok i justifikationsstævningen 14 dage senere (næste side): Jeg var gjort bekendt med, at filmene ikke måtte sælges, ej heller uden for EØS.

Dorete Bager er blevet foreholdt forbudsrekvisitionens påstand om beslaglæggelse i bevissikringssagen fra 2005. Hun har hertil forklaret, at under bevissikringssagen, der er en civil ransagning, skulle filmene enten oplagres uden for Laserdiskens bygning, eller der skulle findes en praktisk løsning, sådan at filmene kunne opbevares hos Laserdisken. Parterne aftalte, at filmene skulle fjernes fra hylderne og opbevares ved Laserdisken. Hun husker ikke, om Hans Kristian Pedersen bad om lov til at returnere filmene til leverandøren under fogedforretningen. Hun ved ikke, hvem der fandt på, at filmene skulle blive i Laserdiskens lokaler, men det var ikke på hendes foranledning.

Foreholdt sit brev af 2. december 2007 til advokat Lars Segato, har hun forklaret, at hvis hun skulle formulere brevet i dag, ville hun ikke bruge ordet: "beslaglæggelse". Der var ikke tale om beslaglæggelse. Foreholdt fogedrekvisitionen i bevissikringssagen fra 2006, hvoraf fremgår, at der er påstand om beslaglæggelse, har vidnet forklaret, at når hun ikke reagerede på påstanden om beslaglæggelse, var det fordi, der allerede var en aftale mellem parterne i den første sag.

Sagsøgte er gjort bekendt med, at de film, der er importeret til Danmark i strid med sagsøgernes rettigheder, ikke må sælges af sagsøgte ej heller uden for EØS.

FDV's justifikationsstævning, 13. december 2005

En hel del senere, mens jeg så småt var ved at holde en sen fyraften, ringede Hans Kristian Pedersen så igen. Han fortalte om, hvad der var sket siden - også om, at Lars Segato havde forlangt, at en lang række af Laserdiskens film skulle beslaglægges, fordi de ikke opfyldte de betingelser, FDV havde fastsat. Han fortalte også om, hvordan beslaglæggelsen af de mange film var foregået, også at advokaten fra videbranchen ikke engang selv kunne udpege, hvilke film der skulle beslaglægges. Da han så fortalte, at Dorete Bager havde foreslået, at Hans Kristian Pedersen selv og hans egne folk kunne sortere filmene ud, og at de oven i købet havde gjort det, sagde jeg til ham, at man også kan være for medgørlig. "Jeg ville da have ladet hende syde i sit eget fedt. Hvis de ikke engang er professionelle nok til at udføre deres arbejde, skulle de måske finde noget andet at lave," var min kommentar.

Journalist Lars Borbergs vidneerklæring til Retten i Aalborg

Appellerne til Vestre Landsret

Dorete Bager havde forsøgt at få mig til at acceptere fogedforretningen, men hun havde ikke fortalt om muligheden for at appellere. Det gjorde Per Christensen, og som det første efter mødet med ham sendte jeg en anmodning til Vestre Landsret om at frigive de beslaglagte film med henblik på at returnere dem:

Anmodning om frigivelse af beslaglagte DVD-plader

Jeg skal særligt anmode om, at Landsretten allerede på baggrund af processkriftet giver tilladelse til, at jeg returnerer de beslaglagte film til min leverandør. De beslaglagte film opbevares i Laserdisken på rettens foranledning, og her er de dømt til at miste værdi for hver dag, der går, dels fordi nye film er lettere at sælge, og dels fordi de falder i værdi som følge af, at katalogprisen for DVD-plader nedsættes efter kort tid.

Det bemærkes, at samtlige film er lovligt udgivet. Der er ikke tale om piratkopier, men om eksemplarer, hvortil rettighedshaverne har fået det ønskede vederlag. Der er tillige tale om, at filmene lovligt kan sælges i USA - herunder via postordre til kunder i Danmark - så det er udelukket, at returneringen kan misbruges til en ulovlig omgåelse af fogedforbuddet. I den retligt set værste situation fra min side er det stadig kun salg i Danmark, der kan krænke indkæredes rettigheder. Risikoen, for at det vil ske, elimineres af, at filmene returneres til USA.

Anmodningen skal også ses på baggrund af min tabsbegrænsende pligt.

Laserdiskens særlige anmodning, 23. december 2005

FDV's bastante afvisninger

Dorete Bagers ringe hukommelse til trods havde hun forklaret, at filmene skulle "oplagres uden for Laserdisken". Hvordan adskiller det sig fra "beslaglægges"? Jeg selv, Lars Borberg og Per Christensen afgav forklaring. Per Christensen havde talt med Dorete Bager om beslaglæggelsen tre dage senere, mens Lars Borberg havde fået et referat om forløbet fra mig allerede samme aften.

Den skriftlige dokumentation i de efterfølgende to år er entydig. Lars Segato afviste utvetydigt i svarskriftet (nedenfor), at "de af fogedretten beslaglagte film" må frigives, medmindre pengene for returneringen stilles som sikkerhed for FDV. Han havde endda nedlagt en selvstændig påstand om at nægte anmodningen.

I yderligere fire indlæg henviste FDV til de beslaglagte film helt frem til Lars Segatos svar til Dorete Bager den 11. december 2007, hvor han til hendes spørgsmål om behov for beslaglæggelse svarede, at han henholdt sig til aftalen, indtil retten traf en anden afgørelse. Jeg hørte ikke fra Dorete Bager igen, og Vestre Landsret undlod at besvare mine anmodninger. Spørgsmål om beslaglæggelsens formål blev også ignoreret.

Efter mere end to års forgæves forsøg på at få en afklaring koncentrerede jeg mig om stævningen mod Domstolsstyrelsen (kapitel 60), idet jeg ville fremtvinge en stillingtagen til beslaglæggelsen. Da jeg havde afleveret de beslaglagte film til Retten i Aalborg, foretog FDV endnu en af sine klassiske kovendinger via Peter Schønnings svar til byretten (side 901) og hans påstandsdocument (næste side).

Påstande

2. Nægtelse af kærendes anmodning om frigivelse af de beslaglagte og af forbuddet omfattende videogrammer i DVD-format beroende hos kærrende.

- - -

Ad beslaglæggelsen

Først og fremmest må det understreges, at den import, der er foretaget af filmværker, hvortil indkæredes medlemmer har rettighederne til distribution i Danmark, og som er sket med henblik på salg, er ulovlig, og at de enkelte eksemplarer af filmværker derfor med rette er beslaglagt.

Indkærede er dog ud fra en værdispildsbetragtning villig til at acceptere, at de af forbuddet omfattede filmværker sælges tilbage til leverandørerne. Dette er dog betinget af, at penge fra et sådant salg indsættes på en spærret konto til sikkerhed for et eventuelt krav, som indkærede senere måtte have mod Laserdisken. Da de omhandlede filmværker er beslaglagt af fogedretten og kun med indkæredes samtykke kan frigives, er det vigtigt, at kærrende ikke tilbagesælger filmene, førend der er truffet de nødvendige foranstaltninger vedrørende købesummen herfor, dvs. oprettet en spærret konto med betingelser for frigivelse godkendt af indkærede. Tilbage salg til leverandører til USA må ikke ske, før indkærede har en skriftlig bekræftelse herpå fra fogedretten i Aalborg.

Sagsøgers anbringender

Under fogedforretningen den 29. november 2005 skete der ikke "beslaglæggelse" af filmene i medfør af ophavsretslovens § 84 eller andre bestemmelser. Det er muligt, at dette udtryk fejlagtigt er anvendt i forbindelse med sagen, men faktum er,

- at det fremgår af fogedrettens kendelse, at parterne indgik aftale om, at filmene "fjernes fra rekvisiti hylder, således at de ikke forhandles, men dog opbevares hos rekvisitus" og
- at Vestre Landsret i sin kendelse af 14. september 2006 afviser, at der er truffet bestemmelse om beslaglæggelse, hvorfor landsretten ikke vil tage stilling til, om filmene kan returneres til leverandørerne.

FDV's påstandsdokument v/Peter Schønning, 11. april 2013

Byrettens ansvarsforflygtigelse

Under domsforhandlingerne var der som nævnt afgivet vidneforklaringer, og der var læst op af alle dokumenterne, og jeg havde illustreret Dorete Bagers håbløse situation, da hun måtte opgive at gennemføre beslaglæggelsen.

Beslaglæggelsen var det sidste emne i min procedure, og da Mette Langborg spurgte, om jeg var færdig, tænkte jeg mig om et øjeblik og tilføjede så:

- Jo, altså, det kan godt være, at jeg har brugt ordet "beslaglæggelse" forkert i påstanden, men i så fald har jeg brugt ordet forkert på nøjagtig samme måde som FDV's advokater og Dorete Bager.

Et smil krøb over alle tre dommere, og jeg er sikker på, at de forstod.

Jeg har tidligere været inde på, at det i en justifikationsrapport er dommernes opgave at efterprøve, om fogedrettens *foreløbige* afgørelse, der er truffet på et *summarisk* grundlag, kan holde til en *nærmere* undersøgelse. Det siger sig selv, at det ikke er tilstrækkeligt at henvise til den afgørelse, der skal undersøges!

Bortset fra det formelle problem er det totalt gakketak at lade de tre dommere i landsretten under kæremålet afgøre sagen. De vidste intet om beslaglæggelsen. De var ikke til stede. De havde end ikke talt med nogen, der var til stede. Hvordan skulle de vide noget som helst om de begivenheder, der gik forud for aftalen?

Mette Langborg, Dot Buchtrup og Iver Iversen løb simpelthen fra deres ansvar.

Som følge af Vestre Landsrets kendelse af 14. september 2006 må retten lægge til grund, at opbevaringen af filmene beroede på en aftale mellem parterne og ikke en beslaglæggelse. Der er allerede derfor ikke grundlag for at pålægge FDV et erstatningsansvar overfor Hans Kristian Pedersen. FDV frifindes derfor også for Hans Kristian Pedersens påstand 2.

Byrettens bemærkninger til beslaglæggelsen, 15. juli 2013

Af den efterfølgende skriftveksling mellem parterne i kæresagen V.L. B-2787-05 ved Vestre Landsret fremgår, at de indstævnte da delte Hans Kristian Pedersens opfattelse af, at filmene måtte anses for beslaglagt. Under disse omstændigheder kan aftalen sidestilles med en beslaglæggelse af de omhandlede film.

Da tilbagesalg også under en faktisk beslaglæggelse måtte ske på sådanne vilkår om deponering af provenuet, som de indstævnte tilbød, og da Hans Kristian Pedersen ikke benyttede sig heraf, er det imidlertid ikke godtgjort, at han har lidt et tab som følge af aftalen, som kan danne grundlag for et erstatningskrav mod de indstævnte.

Vestre Landsrets dom, 11. januar 2016

Landsrettens redningskrans til FDV

“Den risiko påtager vi os naturligvis,” sagde Lars Segato, da jeg protesterede over hans forbud mod at returnere de importerede film, og risikoen for tab forårsaget af en fagedforretning tilhører som udgangspunkt altid rekvirenten.

I landsretten havde jeg i klare vendinger kritiseret byrettens flugt fra ansvaret. I må som dommere forholde jer til den fremlagte dokumentation, insisterede jeg, og landsretten løste problemet ved at henvise til FDV’s “tilbud” i svarskriftet.

Hvorfor er det problematisk? Af fire årsager: For det første havde FDV ikke ret til at røre mine film under en fagedforretning mod Laserdisken ApS. For det andet er der i retsplejelovens § 645 og § 653 b ikke hjemmel til at sikre et økonomisk krav via beslaglæggelse. For det tredje fandt dommerne selv på det. FDV havde ikke gjort anbringendet gældende (side 100). Og for det fjerde vidste jeg intet om det, før jeg læste dommen. Jeg fik aldrig chancen for at forholde mig til det.

Det eneste positive ved dommene er, at dommerne klart og tydeligt bekendte kulør: De har reduceret sig selv til den nationale mafias trofaste håndlangere.

Chicago, 1933

Aalborg, 2005

*Kære ven, hvis du køber dine varer af andre end min boss,
så vil min ven her tage sig kærligt af dit varelager.*